

* Відродження Йоанна Георга Пінзеля

Казимирської Ольги

11-Б

* Рік Пінзеля

- * Тернопільській, Львівській та Івано-Франківській областях було оголошено Роком Пінзеля.
- * Хто ж він, Йоанн Георг Пінзель?
- * Вік його скульптур нараховує понад триста років, а саме ім'я геніального скульптора вигулькнуло із забуття лише сто років тому, коли підняли архіви собору святого Юра.
- * Тільки завдяки зусиллям ентузіастів, творчість майстра стала відома багатьом українцям.
- * Сьогодні одним із видатних сучасних дослідників Пінзеля вважається Герой України, директор Львівської галереї мистецтв Борис Возницький. Саме він назвав його слов'янським Мікеланджелом...
- * Усі 47 років праці Возницький присвятив тому, аби зібрати і зберегти роботи маловідомого Пінзеля. Разом з Вірою Стецько рятували шедеври серед сміття, у закинутих костелах. Через недбалість і невігластво чимало скульптур було знищено. Музейникам навіть довелося бачити, як різали безцінні екземпляри на дрова. Змогли вихопити 18 скульптур. Збереглося лише п'ять із них ...

- * Більшість дерев'яних скульптур було знищено в радянські часи, а ще багато фігур вивезено за кордон, які осіли в приватних колекціях.
- * Завдяки старанням Возницького, першу виставку робіт маловідомого Пінзеля відкрили у 1987 році в «Олеському замку». Після цього виставка помандрувала до Москви, до Праги, до Польщі.
- * Біографію Пінзеля ще й досі мало вивчили. Навіть справжнє ім'я невідоме. Це може бути й Пільц, й Пільце, й Пільзе, й Пільзнов. В історії він залишився як Пінзель. І, як визнають мистецтвознавці, саме на теренах України став Майстром....
- * Пінзель творив небувалі речі, яких не мала жодна школа Європи. Скульптури Майстра вражають динамікою, яскравим відображенням емоцій. Вони наче летять у просторі, виконуючи чудернацькі рухи.
- * «Такої духовності, внутрішнього життя не має ні один скульптор того часу, по рівню майстерності він другий після Мікеланджело» - відмічає Борис Возницький.
- * Зараз роботи Пінзеля зберігаються, в Баварському національному музеї Німеччини, в Польщі.

* Скульптури

* Західна Україна та Пінзель

А найбільша колекція творів Пінзеля знаходиться у Львівській галереї мистецтв. У постійній експозиції виставлено 30 фігур. У сховищах близько двох з половиною тисяч.

Під час Року Пінзеля в Західній Україні відбулися виставки робіт Пінзеля.

Вже є запрошення до галерей Парижу, Вашингтону, Відня.

Скульптури Пінзеля чекали й в Києві. Але дострокові вибори, гучні роковини Голодомору затьмарили цю унікальну культурологічну подію...

Київ Пінзеля так і не побачив. Тільки книгу «Георг Пінзель. Скульптура. Перетворення», яку видали ентузіасти за спонсорські кошти.

Цю книгу спочатку презентували на Варшавській книжковій ярмарці. Не обійшлося без курйозів. Там поляки також виставили свій альбом «Ян Єжи Пінзель», який, до речі, повністю видано державним коштом. Кажуть, презентацію Пінзеля провели разом...

Але завісу над життям Пінзелем до кінця так й не піднято.

- * Ось що пише Борис Возницький: «Ми не знаємо, хто він і звідкіля, як виглядав, не знаємо причини його смерті. Знаємо тільки, що працював у Бучачі в канівського старости Миколи Потоцького.
- * Усе двадцятье століття було позначене пошуками відповіді на загадку Пінзеля.
- * 1906 року Пінзель був згаданий як автор скульптур на фасаді собору Св. Юра у Львові.
- * У 1937 р. публікуються рахунки виплат Пінзелю за виготовлення вітварів парафіяльного костелу в Монастириськах.

* Загадка Пінзеля

* Пошуки тривають

У 30-ті роки вийшли три книжки досліджень барокової скульптури Львова польських мистецтвознавців Тадеуша Маньковського, Адама Бохнака, Збігнева Горнунга, а після війни цією темою займався Мечислав Гембарович, який, по суті, відкрив нам Кондзелевича. У 80-х у Польщі знайдено дуже цікавий документ - книга, в яку записували шлюби й хрестини з Бучацької церкви. Цей документ опублікував Ян Островський - директор Вавеля. Там сказано, що 13 травня 1751 року вівтарний скульптор Іоанн Георгій Пінзель одружився на Єлизаветі Маєвській. А коли через кілька років у них народився хлопчик, його хрещеним став Бернард Меретин - архітектор, який побудував собор Юра. Через чотири роки в них знайшовся другий хлопчик - Антон. А через десять років після одруження Пінзеля - 24 жовтня 1762 року - є запис, що Пінзельова вийшла заміж. Значить, Пінзеля не стало. Загинув, пропав, вбили його, вмер - нічого не відомо! Про те, що з ним сталося, свідчень нема.»

Пошуки тривають.

Але в рік Пінзеля відкрилася ще одна загадка Майстра.

На скульптурі Пінзеля знайдено невідоме обличчя. Його випадково знайшла Віра Стецько, завідувачка відділу науково-просвітницької роботи Тернопільського обласного краєзнавчого музею.

Ми звернулися до неї за коментарем і ось що вона написала:
«Долею випадку склалося так, що саме у рік, проголошений Роком Пінзеля, при фотографуванні пам'яток XVIII сторіччя, виявила зображення на передпліччі скульптури «Алегорія Мужності» (ТОКМ-176), яке, на мою думку, є автопортретом Іоана Георгія Пінзеля.

Скульптура походить з Покровської церкви з Бучача, яка була споруджена на місці старої, за одними твердженнями у 1765-1766 роках (вірогідно, архітектор інженер станіславської фортеці капітан А.Шюльтцер (Шільцер) однак, оскільки в церкві були роботи Іоана Георгія Пінзеля, могла була бути споруджена і у 1755 році (тоді її проектував архітектор Бернард Меретин, як писав Григорій Логвин, що з архітектурного погляду Покровська церква- рядовий твір Меретина). Існує ще одна гіпотеза, а саме, що вівтарі, царські та дияконські врата були перенесені із старої церкви у новозбудовану, і ця думка - найвірогідніша.

Джерело: <http://h.ua/story/81579/#photo#ixzz3vAAGPVtG>

- * Пінзель був безпосередньо знайомий з кращими зразками епохи Відродження, як з скульптурами Берніні, так і творчістю близького йому по духу Мікеланджело. У своїй творчості І.Г.Пінзель спирався на засади величної епохи Відродження, що залишила нам чимало прикладів, коли мистці вводили свої автопортрети у сюжети власних композицій, як до прикладу Рафаель, що зобразив себе в композиції фрески «Афінська школа», чи драматичний геній Мікеланджело, який зобразив свій автопортрет у вигляді трагічної маски, на здертій шкірі апостола Варфоломея, яку апостол сам тримає в руці на фресці «Страшного суду» на плафоні Сікстинської капели.
- * В зображенні-портреті на плечі скульптури Мужності немає нічого спільного з тими декорованими вставками, якими послуговувалися автори античного мистецтва, які на обладунках міфологічних образів, часто зображали Горгону Медузу, а також європейських художників, які використовували міфологічні образи на щитах, військових обладунках, для підсилення портретних характеристик полководців, визначних особистостей, тобто, вводили алегоричні зображення для розкриття внутрішніх достоїнств портретованих.

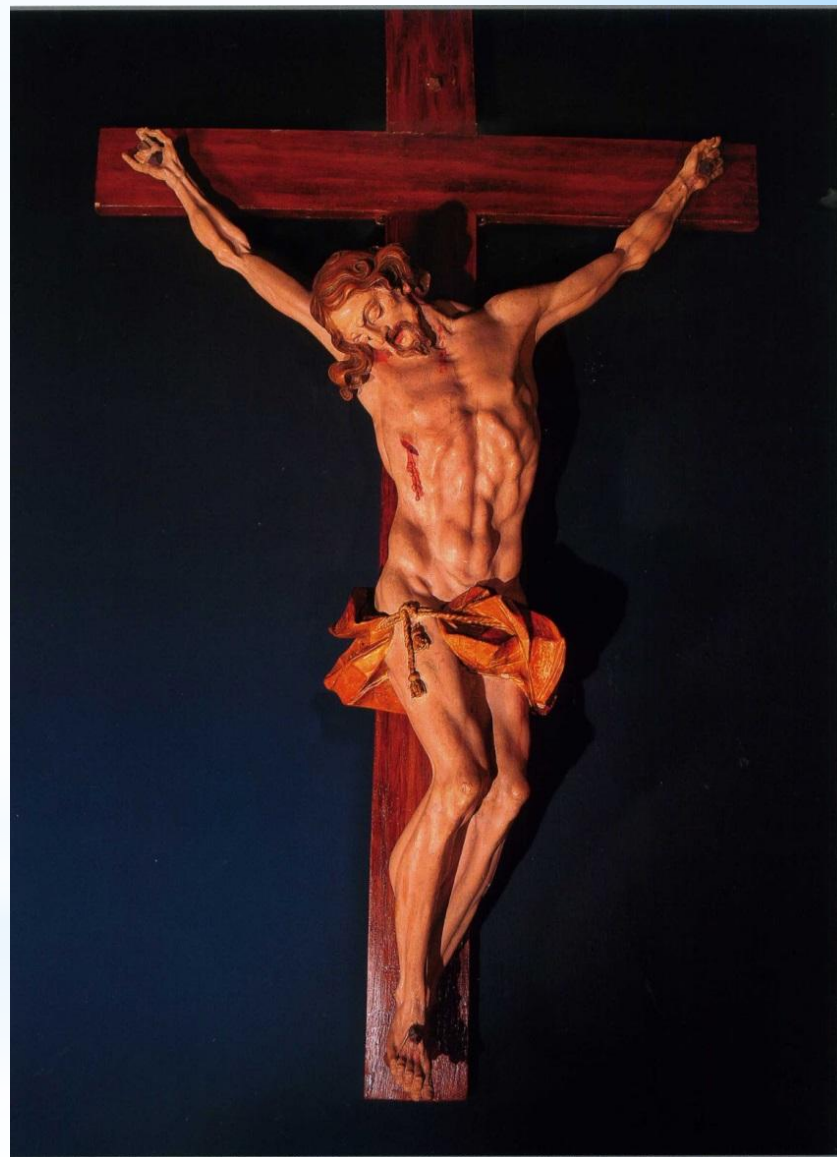
* Про Скульптури

*Пінзель в Скульптурах

Є дещо асоціативно-символічне в тому, що Пінзель зобразив себе саме на плечі алегоричної постаті Мужності. Із тих скупих біографічних штрихів, аналізу географічних обширів, на яких працював з середини 1740-х рр. до 1761 року, постає перед нами образ скульптора таємничої та трагічної долі, якому потрібно було чимало зусиль і мужності, щоб відповісти своєму часові безцінними пам'ятками кам'яної та дерев'яної пластики, яку взяли за основу і трансформували у нових пластичних ідеях понад 40 учнів та послідовників геніального майстра».

Рік Пінзеля в Україні закінчився. Але є сподівання, що цікавість до слов'янського Мікеланджело не загасне. І Пінзеля побачить не тільки вся Україна, а й закордонні цінители скульптурного мистецтва.

Використані матеріали інтернет-видань.

Кінець!

